

EL SECRET

Written by

Clàudia Paz "Nina Fuegui"

Directió de Fotografia

PRÒLEG: ELLES TRES I EL SECRET

→ 5.1

INT. CONFESSIIONARI. INSOMNIA

Des de l'interior d'un confesonari veiem a través de la cortina de reixes tres noies amb un estil punky. Elles miren cap a l'interior del confessional, i les tres tenen a les seves mans un paper. Luna (18), que està al centre de les tres noies, té el paper doblegat de manera simètrica. Sol (18), situada a l'esquerra de la Luna, té el paper amb un sol plec i l'agafa amb una sola mà. Nina (17), que es troba a la dreta de les altres dues, aguanta el paper de forma arrugada.

→ 4.1

NINA

I ara, què passa?

LLUNA

Simplement tires el paper i ja.

NINA

Doncs ho fem, no? Tu primera.

Lluna tira el paper, Sol la segueix instantàniament i no és fins al cap d'uns segons que Nina tira el seu paper. Les tres noies es queden mirant al confessional en silenci, prenent consciència de la seva confessió.

ACTE 1: ELLES

→ 5.2

INT. HIVERNACLE. TARDA 16:00 → PLA SEQUÈNCIA

La FLORA (17) i la BRUNA (16) estan en un hivernacle dividit en dos espais. A la banda dreta, hi reposen flors i plantes variades. Al costat contrari hi trobem un espai reconstruït amb la finalitat de ser habitat, mitjançant elements reutilitzats i amb un gust refinat. Està ple de llibres, vinils i un tocadiscos.

La Bruna, entre les flors, es concentra en triar les més maques per a poder estudiar-les per un projecte de la universitat. La Flora busca entre vinils la música que les acompanyarà durant la tarda.

FLORA

Nena, que et ve de gust escoltar

BRUNA

Posa l'àlbum més antic de la Rosi.

(Printed with the demonstration version of Fade In)

2.

FLORA

Ai si, total.

La Flora busca entre els vinils i troba un d'un grup HardRock dels 90.

FLORA (cont'd)

Mira aquesta portada, me mare que era un loquilla

BRUNA

La millor.

FLORA

Estic adoctrinant el Jan perquè sigui igual de fan que nosaltres de la Rosi... i crec que ho estic aconseguint!

Bruna somriu, segueix concentrada en escollir quina serà l'ésser viu escollit. La Flora troba finalment l'àlbum El Mal Querer.

FLORA (cont'd)

I tu què? Com estàs? Que ja fa un temps que no el menciones. Se't veu millor.

BRUNA

Bé... suposo que sí...

En aquest moment la Bruna focalitza la seva mirada cap al confessionari. I comença a sonar el vinil ratllat. La Bruna desvia la seva mirada del confessionari molesta del soroll que emet el tocadiscos.

BRUNA (cont'd)

Flora, treu això quin mal de cap.

FLORA

Vaig, vaig.

La Bruna, que ja ha acabat amb la seva selecció, porta al braç dret una planta i a l'esquerra, una flor. S'asseu davant d'una tauleta baixa on hi col·loca els dos tests. Es disposa a treure les seves aquarel·les. La Flora canvia el vinil per un àlbum anomenat "On the Inside". Una vegada canviat, s'asseu al costat de la Flora i busca a dins de la seva bossa.

FLORA (cont'd)

Em deixes un subratllador dels teus?

Flora s'apropa i se'n amb ella, fins que no se'n, no està a joc.

Seguiment de Bruna (busca les flors)

Seguiment de la Bruna buscant el gor (dorsal/lateral).

Volta 180°, pla 3/4 frontal de Bruna

Seguiment frontal fins que se'n.

Bruna li apropa la bossa a Flora. I ella es posa a buscar entre les coses.

BRUNA

No els utilitzo ja, però busca que algun segur que trobaràs.

Bruna li senyala els seus estoigs.

BRUNA (cont'd)

Com ho portes? Quan era la pujada de nota?

FLORA

Dimarts que ve, però estic tranquil·la. Senyor Bigotis va dir a classe que l'examen seria tranquil.

BRUNA

Jo no em firaria massa. Ja veus com va putejar a l'últim.

La Flora fa que si amb el cap. Entre mig de llapissos i bolis treu un subrallador blau, al treure'l es troba un paperet arrugat que en ell està escrit amb mala lletra "Per l'amor de la meua vida"

FLORA

Qui és el teu amant secret?

La Bruna posa cara de desconcert, puja la mirada per poder observar a què es refereix la Bruna. En veure-ho posa una cara estranya i es queda sense dir res. A la Flora se li desdibuixa el somriure.

FLORA

Que passa? (Bruna aparta la mirada bruscament al subrallador)

La Bruna mou el cap fent que sí. La Flora somriu i apunta a les escombraries per tirar la nota. No l'encerta i s'aixeca a llençar-lo.

ACTE 2: ELLES DUES

→ 5.3

INT. HIVERNACLE. TARDA 18:15

Les dues noies continuen treballant en l'espai. Cada una d'elles endinsada en el seu propi món. Entremig, una bossa de patates i una ampolla d'aigua de plàstic. La Flora rebufa cansada del subratllar el seu llibre d'història d'Espanya. La Bruna, que estava concentrada amb la seva aquarel·la, desvia la mirada cap al confessional, l'analitza. Mira a la Flora.

→
Camera a mà amb elles, es
avem movent amb qui'ens
interessa.

2.1

Enfocuem el conf. fent una par

BRUNA

Tia que és allò?

FLORA

(Riu tímidament) El confessional? És el protagonista.

BRUNA

Què (Riu amb incomprenció) vols dir?

FLORA

Doncs això, que tot aquest espai és per ell.

Bruna segueix sense comprendre.

Flora somriu a Bruna i s'incorpora per tal d'estar més a prop d'ella.

FLORA (cont'd)

Aquesta mena de confessional, va ser creació de ma mare més o menys a la nostra edat amb els seves amigues "punkys".

Bruna s'acomoda a escolta les paraules de la Flora amb atenció.

FLORA (cont'd)

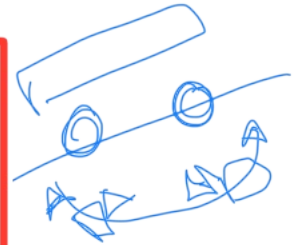
Ells, tenien la teoria que quan algú té alguna que li crema molt per dins, alguna cosa que no sap com expressar. Pesa tan dins d'un mateix, que fa molt mal. La veritat és que al principi no entenia massa al que es referien, però amb els anys he anat entenent de què es tracta, d'aquells secrets que tens tant a dins que et sents incapaç de revelar. Saps a què em refereixo no?

Bruna assenteix amb el cap.

FLORA (cont'd)

Ells van robar-lo, i el van portar aquí, on es passaven les tardes d'estiu. Van decorar-lo i fer-se'l seu. Amb la intenció que quan algun d'ells li passés. Vindria a confessar.

Bruna pensa i reflexiona les paraules. Té molts dubtes.

2.2

2.3

2.2+2.3+2.4+2.5

(convinció)

BRUNA

Però no ho entenc, es posaven davant del confessional i revelaven el secret i ja està?

FLORA

Ho escrivien a un paper i el deixaven a dins.

BRUNA

I encara estan els seus secrets allà?

FLORA

Exacte. La meva mare sempre m'ha dit que va ser la millor decisió que va prendre durant aquella època tan complicada, perquè en exposar al confessional aquell pes que sentia, deixava de pesar-li al moment.

BRUNA

I mai t'ha picat la curiositat d'entrar a mirar les confessions?

Flora, mira a la Bruna i fa que sí amb el cap.

BRUNA (cont'd)

I, ho has fet?

Flora assenteix de nou.

BRUNA (cont'd)

Uau, enserio? I que?

FLORA

Vols que ho llegim?

Bruna se li obren els ulls com taronges.

BRUNA

Sí.

Flora s'aixeca i va a buscar un sobre que hi ha entre els vinils.

BRUNA (cont'd)

A, però, no estan al interior del confessional?

FLORA

Si, però guardo en aquest sobre les que m'han impactat més.

Bruna la segueix!

2.3
(pan + seguint Bruna, enquadrament amb elles dues amb escorç Flora.)

BRUNA

Aviam.

FLORA

Jo no sé si la gent que ho va escriure encara ho recorda.

BRUNA

Fua que fort!

FLORA

El que més m'ha impactat de tots és aquest. Te'l llegeixo.

La Bruna, mira concentrada a la Flora, amb un cert negit.

FLORA (cont'd)

"Borrosament, recordo l'aspre tacte de la gespa seca d'agost, la pudor del seu perfum barrejat amb la suor i ell a sobre meu com un animal desbordat que té l'objectiu d'arribar al seu plaer. Soc incapaç de dir-te, per vuitena vegada, que m'estàs fent mal i que vull que surtis de sobre meu. Així que, rendida, decideixo esperar i acceptar el meu destí fins que ell cregui que ha acabat."

A la Bruna li cauen llàgrimes. La Flora, quan s'adona de com està la seva amiga, l'abraça. La Bruna deixa caure el seu cos sobre la Flora i es força a respirar profundament.

ACTE 3: ELLES I EL SECRET

→ 5.4

INT. HIVERNACLE. TARDA 19:00

Les dues noies continuen treballant. La Flora segueix subratllant sense saber a on està guixant. Al seu costat hi ha asseguda la Bruna, que té la mirada perduda. Flora deixa el subratllador i mira a Bruna.

FLORA

Vols que ho fem?

BRUNA

Ara?

FLORA

Sí.

Detall del paper arugat!

Treu un paper arugat!

2.3+2.6+2.7+2.8+2.9
(combinar-ho segons la emoció)

hauríem
quan acabas
de llegir la carta
→ ABANS NO!

3.1

BRUNA

Confessar-no?

La Flora assenteix.

BRUNA (cont'd)

No ho se.

FLORA

Per què no?

BRUNA

Ai, és que no ho sé, Flora.

FLORA

No em crec que no tinguis cap secret,
algo que no li hagis explicat mai a
ningú, que pesi dins teu.

BRUNA

Clar que si, però/

FLORA

Fa molt temps que tinc ganes de fer-
ho, va fem-ho juntes.

Bruna es mira a la Flora amb preocupació, Flora li torna la mirada amb un somriure.

FLORA (cont'd)

Si no vols, no cal que me l'expliquis
a mi, només a ell.

Flora assenyala el confessional. I Bruna somriu a Flora i accepta a dur a terme el ritual. Flora arranca dos papers de la llibreta, l'hi dona un a la Bruna.

BRUNA

Tens clar el que posaràs?

Flora assenteix. Bruna escriu el seu secret al paper.

FLORA

Només et vull preguntar una cosa: des
de quan et pesa.

BRUNA

Des de l'estiu passat.

Flora es mira a Bruna sorpresa.

FLORA

El meu no és tan recent.

3.2 + 3.3 + 3.4
(combinau)

Les dues noies s'aixequen I es col·loquen davant del confessional. Se'l miren amb incertesa.

BRUNA

I ara, què passa?

FLORA

Tires el paper I ja.

BRUNA

Doncs ho fem no? Tu primer.

Flora s'apropa al confessional I decideix per tirar el seu paper. Bruna la segueix I sense intercanviar cap mirada, Bruna fa el mateix gest que ha fet Flora. Les dues noies es queden a la mateixa alçada observant l'interior del confessional amb silenci.

BRUNA (cont'd)

Et puc dir el que he escrit?

Flora gira el cap bruscament cap a Bruna. Bruna segueix immòbil, sense apartar la mirada del confessional.

BRUNA (cont'd)

(Xiuxiuajan)

Ojalà li hagués sapigut dir que no.

FI.

Ens apropem a la Bruna subtilment, acabant amb un primer primeríssim pla. → l'aguantem fins el final.

3.1.2

3.5